

To jsem já ten kovboj

K. T. O.

Tak se potloukám sem a tam,
nemám ani s kým jít a kam,
už z paměti znám
tady jména všech tříd a parků.

Z mejch voňavej dní zbyl jen pach,
svůj osud jako stepní prach
vleču dál na patách,
copak tu vůbec někdo tuší,
že bych upsal ďáblu duši,
abych jak se má a sluší
až ke hvězdám sáh.

To jsem já, ten kovboj,
co mu riziko je hrou, že ho zvou ke všem rodeům.
To jsem já, ten kovboj,
co mu hvězdná sláva bariér nahradila tátův dům
a tvrdě platí daň svým snům.

Mně už nevadí tak, že mám hlad,
že jen z dobrodiní mám kde spát
a že záplaty v šatech řvou po jehle s nití,
to já spíš teď mívám strach,
že nezahlídnu včas ten práh
nadějí v temnotách.

Copak já vím v týhle chvíli,
jestli mám jak dřív dost síly,
abych ze svý herky bílý
až ke hvězdám sáh.

To jsem já, ten kovboj,
co mu riziko je hrou, že ho zvou ke všem rodeům.
To jsem já, ten kovboj,
co mu hvězdná sláva bariér nahradila tátův dům
a tvrdě platí daň svým snům.

To jsem já, ten kovboj,
co mu riziko je hrou, že ho zvou ke všem rodeům.
To jsem já, ten kovboj,
co mu hvězdná sláva bariér nahradila tátův dům
a tvrdě platí daň svým snům.